

man siden 1871 har deltaget i at behandle Toldlove uden Resultat, saa kunde man jo nok ønske paa sine gamle Dage en Gang at se et Resultat af et saadant Spørgsmaals Behandling. Og det er da mit Haab, at den fortsatte Forhandling maa føre til en Løsning; og som jeg udtalte ved anden Behandling, bygger jeg dette Haab saavel paa de Udtalelser, som faldt fra Fler-tallets Ordfører, som paa de Udtalelser, der gentagne Gange ere faldne fra den ærede Finansminister. Men naar jeg venter en saadan fortsat Behandling af dette Spørgsmaal, vil jeg endnu en Gang sige, at det, der er mit Hovedønske, er, at der maa blive taget et skyldigt Hensyn til hele den store Kreds af industrielle Interesser, med Hensyn til hvilke det gælder for mig om, at de opretholdes og opretholdes paa en saadan Maade, at de kunne trives, og at ikke Stillingen gøres uholdbar for dem, uden at det øvrige Samfund vil nydenogen som helst Fordel deraf. Jeg ønsker ikke, at vi skulle opretholde Beskyttelse af en saadan Art, at der, saaledes som det allerede nu er Tilfældet med flere, ogsaa i Fremtiden aabnes Mulighed for, at nogle enkelte slutte sig sammen og udnytte, hvad Loven bestemmer, til Fordel for sig selv og til en Art Beskatning af hele det øvrige Samfund. Jeg mener, der er Omraader nok, ogsaa i Toldloven, hvor man med god Samvittighed kan ramme alle disse, og jeg vil derfor udtale det Ønske, at det maa gaa saadan under den fortsatte Behandling, at man skelner nøje mellem disse to Retninger, disse to Virkninger af Beskyttelsen; thi de ere i deres Væsen vidt forskellige. Jeg har det Ønske og det Haab, at det under Sagens senere Gang ikke skal være Børsinteresser eller Spørgsmaal om, hvilke Papirer der noteres paa Børsen, der blive bestemmende for Spørgsmaalets Afgørelse, men derimod Spørgsmaalet om at skabe en gunstig Tilstand for mange Mennesker.

Chr. Reventlow: Jeg skal ikke forlænge denne Debat med ret mange Minutter, idet jeg med Hensyn til Sukkerpositionerne og Sukkerafgiftsforslaget kan hen-vise til mine udførlige Udtalelser under Sagens første og anden Behandling, Udtalelser, af hvilke det sikkert vil fremgaa, at Forslagene, saaledes som de nu fremtræde, ere i høj Grad utilfredsstillende og i Virkeligheden utilfredsstillende til alle Sider. Der er foretaget en noget for voldsom Nedsættelse af Beskyttelsen i al Almindelighed, og den Beskyttelse, som er

bleven tilbage som tilladelig, er anlagt saaledes, at den i Virkeligheden ikke fremtræder som nogen Beskyttelse for den danske Sukkerproduktion, i hvert Fald kun gør det i en ganske forsvindende Grad. Og det er dog den, der først og fremmest skulde tages Hensyn til og søges opretholdt derigennem, at den Ramme, som gives denne store Produktion igennem Lovene, bliver holdbar og forsvarlig i Forhold til det Udland, som man gennem disse Love stiller denne Produktion overfor. I næste Række kommer dernæst: at stille *Fabrikkerne* saaledes, at de kunne bearbejde det danske Sukkerprodukt.

Den højtærede Minister fremdrog under Sagens anden Behandling et Andragende, som med Hensyn til denne Sag var indgaaet til Regering og Rigsdag fra nogle, til Dels forhenværende, Roedyrkere paa Fyn. Jeg karakteriserede den Gang dette Andragende; men jeg er nu forpligtet til yderligere at oplyse, at jeg i Dag har modtaget en Adresse fra 150 vestfynske Roedyrkere, hvori disse give deres Tilslutning til det af de almindelige Roedyrkere indgivne Andragende; denne Tilslutning fremtræder altsaa som en absolut Protest mod det i øvrigt ogsaa ret mærkelige Andragende, som den højtærede Minister fremdrog under Sagens anden Behandling.

Jeg skal slutte med en enkelt Bemærkning. Den ærede Ordfører for Sukkerloven (N. P. Jensen) rettede under anden Behandling det direkte Spørgsmaal til mig, om jeg vilde indtage den Stilling, jeg indtager i denne Sag, hvis jeg var valgt i en jydsk Landkreds. Det kan jeg besvare med et ganske simpelt: Ja, og denne Stilling vil jeg saa meget mere kunne indtage, som disse Sukkerlovsforslag, saaledes som de nu foreligge, ere i højeste Grad udemokratiske. Naar jeg da nu stemmer for de samlede Toldlovsforslag her ved tredje Behandling, kan jeg kun gøre det i det Haab, at disse Sukkerlovsforslag, naar de en Gang endelig foreligge som vedtagne af Rigsdagen, ville være omformede i demokratisk Retning og fremtræde som et brugbart og overskueligt Grundlag for hele det store, danske Erhverv, som paa dette Omraade er interesseret.

Lange: Der er af 16 ærede Medlemmer stillet et Ændringsforslag; der gaar ud paa, at der til Anmærkningen under Løbe-Nr. 219—221 skal tilføjes efter „Esbjerg“: „og Fredericia“; det er vedrørende Fortoldningsstederne for Tobak. Dette Ændringsforslag vil jeg ikke kunne give